

ikke er finansiell, men hvis Slutning ganske sikkert bliver det. Og jeg maa lægge overordentlig stor Vægt paa, saaledes som de andre finansielle Udsigter tegner for det kommende Finansaar, at saa store Indtægter, som det er muligt at tilvejebringe for Statskassen, ogsaa kommer ind. Jeg skal ydermere kun sige, at naar jeg har tilladt mig ogsaa i det høje Folketing at anbefale Sagen til hurtig Fremme, er Grunden den, at der er en Række handende, der driver lovligt Erhverv, som vender paa, at Forbudet skal hæves, og med Rette venter, at deres Virksomhed ikke standses mere, end det er nødvendigt i Øjeblikket. Af dette Hensyn altsaa mener jeg, at der er nogen Grund til at burde anmode den høje Rigsdag om en hurtig Fremme af Lovforslaget.

Høj: Den Gruppe, jeg har den Ære at tilhøre, kan tiltræde Lovforslaget og kan anbefale det til hurtig Vedtagelse. Jeg maa indrømme, at det er en hurtig Vedtagelse, der finder Sted, men vil paa den anden Side her kalde Hurtigheden berettiget. Jeg kommer i denne Forbindelse til at tænke paa, hvor ofte vi har haft et Hastværk, som ingen kan forstaa, sidst med Lovforslaget om Bidrag af Skibsarten, denne ganske forhastede Lov, som blev vedtaget den 31. Januar, og som den 1. Februar viste sig overflødig og derfor ogsaa senere er blevet sat ud af Kraft. I det foreliggende Tilfælde er Hurtigheden midlertid virkelig berettiget. Den højterede Minister har jo ogsaa understreget, at Grupperne er blevet hørt i Forvejen og naar haft Lejlighed til at se Lovforslaget, for at det kunde glide saa let som muligt. Det er ogsaa meget rigtigt, som der er fremhævet, at Hurtigheden er paakrævet, fordi saa uhyre mange næringsdrivendes Interesser staar paa Spil, Interesser, som ikke er saa aldeles smaa. Man kan ikke Længden holde disse næringsdrivende men med at sige: Nu kommer det, nu kommer det, nu lukker vi snart op for jeres Beholdninger — og saa bliver det ikke til noget alligevel. Derfor er Hurtigheden i dette Tilfælde ganske overordentlig velgrundet.

Hvad selve Lovforslaget angaar, vil jeg gerne gøre nogle faa Bemærkninger. Det er jo af en nogenlunde ny Art, og i den Henseende er Nyheden glædelig, nemlig at Regeringen har fundet Vej til indirekte Beskatning. Jeg haaber, at naar man nu er begyndt her, kan der findes andre Veje for indirekte Beskatning, som

i alt Fald mit Parti vil sætte Pris paa, om man vil skænke noget mere Opmærksomhed fra den højterede Regerings Side, end man hidtil har gjort.

Hvad Lovforslagets tekniske Side angaar, betyder det ogsaa noget nyt. Jeg erkender, at der maa have været ikke saa faa Vanskeligheder for Administrationen ved at konstruere et Lovforslag som dette. Og selv om det altsaa har været forelagt Partierne inden Fremsættelsen og er blevet underkastet nogle Ændringer, er der ingen Tvivl om, at den praktiske Gennemførelse af det vil volde adskillige Vanskeligheder. Heldigvis har jo imidlertid Finansministeren foreslaaet Nedsættelsen af et Nævn og foreslaaet at give dette Adgang til virkelig at kunne støtte Administrationen ved Gennemførelsen af Loven, saaledes at de meget betydelige Ulemper, som Gennemførelsen vil medføre for mange næringsdrivende, kan gøres saalidet følelige som muligt — jeg siger saalidet følelige som muligt, thi det er ganske sikkert, at de dog vil blive meget følelige.

Hvad selve Afgiftens Størrelse angaar, maa jeg sige, at min Gruppe slet ikke modsætter sig denne — man tiltræder hele Lovforslaget —, men det maa dog siges, at naar det i Bemærkningerne til Lovforslaget hedder, at man har fundet det rigtigt, „at Staten ikke bør undlade at tage sin Del af den Værdistigning, som den fra Forøgelse udelukkede Spiritusbeholdning utvivlsomt vil undergaa“, har Staten virkelig ogsaa taget ganske godt for sig. Jeg tror, man regner alt for højt, hvis man tror, at der indkommer de Summer, der menes at kunne være Tale om. Selv om Finansministeren naturligvis ikke uden videre siger, at 2×2 er 4, og altsaa indkommer der 15 Mill. Kr., tror jeg, at Finansministeren maa ret langt ned for at komme til det Tal, som Indtægten af denne Lov vil beløbe sig til. Men det vil Tiden nu vise, og i hvert Fald er det behageligt for Statskassen at faa saa stor en Indtægt som muligt, for det trænger den til.

Jeg skal altsaa anbefale Lovforslaget, men jeg vil dog endnu gerne have en Udtalelse af den højterede Finansminister angaaende et Par Punkter, hvor jeg ikke ved, om jeg har forstaaet Lovforslaget rigtigt. Jeg ved, at den højterede Finansminister og Administrationen vil gøre det saa let og lidet besværligt som muligt for de næringsdrivende, men jeg vil dog sætte Pris paa en Udtalelse om, hvorvidt den